

Tina de glans de Rocadenbosch

Lluçà

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Sector nord del terme municipal
Emplaçament A 2175 metres per pista forestal de la carretera BV-4341, punt quilomètric 11'100
Alçada: 762 m

Coordenades:

Latitud: 42.0756
Longitud: 2.04144
UTM Est (X): 420708
UTM Nord (Y): 4658615

Classificació

Número de fitxa 08109 - 128
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari Sí, IPIC. 24.114.042
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad: 08108A012000030000BQ
Fitxes associades:
[Rocadenbosch](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dj., 26/03/2009 - 01:00

Descripció

La tina de glans de Rocadenbosch està situada sobre un aflorament rocós elevat al nord-est de Rocadenbosch. Es tracta d'una tina de glans circular de grans dimensions picada a la roca. La tina té un diàmetre aproximat de 330 centímetres i es troba envoltada per un mur de maçoneria de pedra de poc més d'un metre d'alçada, amb una obertura al sud que queda tancada per una barana de ferro. Interiorment el mur té un carreu integrat amb la data inscrita de 1601. L'aflorament rocós on es troba la tina té dues grans regates picades a la roca, amb una profunditat que en alguns punts sobrepassa els 10 centímetres i que recull l'aigua de pluja dirigint-la a la tina a través d'una petita obertura a l'extrem inferior del mur que envolta la tina. La tina es troba habitualment plena d'aigua, amb una vegetació pròpia d'espais humits.

Observacions:

La tercera imatge s'ha extret de l'Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya.

Història

Antigament, les masies que tenien rouredes, utilitzaven les glans per a engreixar els porcs (a les zones on no hi havia rouredes s'utilitzava sobretot el blat de moro). Al Lluçanès, en general, hi havia grans rouredes que permetien collir glans a tothom qui ho volia, amb la condició d'haver de donar la meitat a l'amo de la roureda. Per a conservar les glans, moltes masies tenien el "jup" (xup o aljup), que era un pou on hi feien anar aigua i allí tiraven les glans, mantenint-se tendres i fresques tot l'any (VILARRASA:1975).

Bibliografia

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1998) *Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya (Lluçà)*. Terrassa: Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

VILARRASA, S. (1975) *La vida a pagès*. Ripoll: Impremta Maideu.

